

та на Юлия I. Папството му съвпада съ най-бурния периодъ на семи-аринската прѣпирня (виж. *Евсевий Никомидийски*). Императоръ Констанций поддържалъ семи-арианската партия съ всичката си власть; Либерий, противникъ на арианството, билъ изгоненъ въ Берейя, въ сжщото врѣме, когато пострадали Св. Атанасъ (виж. това име) и др. **Л.** билъ възвѣрнжтъ на прѣстола си въ 358, нъ много се е спорило за условията, по които е билъ повиканъ назадъ. Той починжлъ прочутъ по светостѣта си въ Римъ, въ 366. Нѣколко **Л.-ви** писма сж се упазили и намиратъ въ *Epistolae Romanorum Pontificum*.

Либерия. Негрека република по крайбрѣжието на Горна Гвинея (западна Африка), отъ Монтески носъ до Палмски носъ; простр. 37,200 чет. килом. и насел. 767,500 жит. Богата и добрѣ обработвана земя, която дава всичкитъ произведения на гвинейскитъ брѣгове: захарна трѣстика, кафе, какао, арарутъ, златенъ пѣськъ. Климатъ изобщо здравъ. Стол. *Монровия*, съ 3,500 жит. Началото на тая държава е положено въ 1816 въ Вашингтонъ отъ едно американско дружество, на което цѣльта е била да основе една колония отъ освободени отъ робство негри. Първень се купила земя отъ мѣстнитъ негреки владѣтеле и се основали нѣколко селища; по-сетнѣ въ колонията влѣзли самоволно мнозина отъ мѣстнитъ главатаре, а други били принудени да се подчинжтъ. Въ 1843, **Л.** била обявена независима република, и властѣта се прѣдоставила на единъ прѣдѣдателъ, единъ сенатъ и една камара на прѣдставителе. Английското правител-

ство подарило на новата държава единъ воененъ параходъ съ 4 топа. Числото на либерци лека-полека расте отъ околнитъ племена. До скоро на бѣлитъ люде е било запрѣтено да придобиватъ въ **Л.** права на гражданство. Въ 1860, републиката си присъединила републициата Мейриляндъ, основана близу до Палмски носъ, въ 1835, отъ едно дружество въ Балтимора. Политическитъ работи сж въ плачевно състояние. Опитътъ за самоуправление, направенъ съ негритъ, не изглежда да е сполучилъ, и злочестата република е токо-речи станжла свѣрталище на разбойници.

Либитина. Богиня на погребенията и мъртвитъ у гръцитъ и римлянетъ. Въ амфитеатритъ наричали *либитински врата* вратата, прѣзъ която изнасяли убититъ или раненитъ гладиатори.

Libitum. Виж. *Ad libitum*.

Либихъ (*Юстусъ фонъ*). Единъ отъ най-великитъ химици на XIX-и вѣкъ, род. въ Дармщатъ (1803 — 1873). Училъ се въ бонския университетъ и въ Парижъ, и билъ професоръ въ Гисенъ и Мюнхенъ. Въ Гисенъ основалъ аналитическа лаборатория, която привличала ученици отъ всички части на свѣта. **Л.** работилъ съ най-голѣма сполука по органическата химия, въ която направилъ много открития, като и усвѣршенствувалъ аналитич. и химич. уреди. Той приспособилъ химията въ физиологията, патологията и земедѣлието. Благодарение нему, земедѣлческата химия станжла нова наука и принесла голѣма полза на Европа и Америка. Съчиненията му сж: *Ръководство по химията*, *Ръководство по фармацията*, *Химията въ приспособението ѝ на земе-*